

Posudek rigorózní práce
Mgr. Evy Brejchové na téma: Finanční leasing

Předložená rigorózní práce je věnována problematice, která je z hlediska teorie i praxe mimořádně zajímavá a významná. Platí to zejména o oblasti podnikatelské praxe. Leasing představuje institut, který je poměrně hojně využíván. V právním řádu České republiky nemá výslovnou úpravu. S jeho využíváním je spojena řada problémů, různé vzájemně si odporující názory a poměrně četná judikatura. To všechno činí nepochybně práci věnovanou leasingu aktuální a pro teorii i praxi velmi prospěšnou.

Zkoumání předmětu tématu autorka správně začíná obecnými úvahami o leasingové smlouvě. V následujících kapitolách pak věnuje pozornost jednotlivým dílčím problémům jako jsou předmět leasingu, dispozice s ním, změna v subjektech leasingové smlouvy, zajištění pohledávek z této smlouvy, pojištění, odpovědnost leasingového pronajímatele za vady předmětu leasingu, ukončení leasingové smlouvy. Zabývá se též leasingovou smlouvou jako spotřebitelským úvěrem. Samostatnou kapitolu věnuje Úmluvě UNIDROIT o mezinárodním finančním leasingu. V závěru práce pak provádí celkové hodnocení a vyvozuje určité náměty. Autorkou zvolenou strukturu práce považují logickou a zcela vyhovující zkoumanému tématu.

Rozsahem 86 stran vlastního textu posuzovaná práce odpovídá požadavkům na rigorózní práce kladeným. Práce je opatřena seznamem odborné literatury a seznamem použitých právních předpisů. Postrádám seznam použitých judikátů /údaje o nich jsou však uvedeny v poznámkách pod čarou/. V seznamu literatury není uveden žádný cizojazyčný titul. Rozsah poznámkového aparátu považují za přiměřený. Některé poznámky by patrně bylo vhodné rozvést a jejich obsah zařadit do vlastního textu práce /např. odkazy na judikáty nebo odlišné názory vyslovené v literatuře/.

Pro způsob zpracování tématu je charakteristický samostatný přístup. Autorka se nevyhýbá problematickým otázkám. S využitím odborné literatury a judikatury se snaží, a to většinou úspěšně, formulovat svoje stanoviska. Činí tak často i kriticky ve vztahu jak k názorům publikovaným v odborné literatuře, tak i k některým judikátům. Svoje názory v převážné většině případů logicky odůvodňuje. Lze konstatovat, že posuzovaná práce obsahuje řadu podnětných myšlenek využitelných jak pro podnikatelskou praxi, tak i při úvahách o eventuální úpravě leasingové smlouvy jako zvláštního samostatného smluvního typu. Jako příklad je možné uvést úvahy věnované dispozicím s předmětem leasingu leasingovým poskytovatelem /str. 32-36/. Obdobně to platí i pokud jde o problematiku odpovědnosti leasingového poskytovatele za vady předmětu leasingu /str. 59-63/, i když některé autorčiny názory mohou být nepochybně dost diskutní /např. pokud jde o vyloučení odpovědnosti za vady/.

Po formální stránce předložená práce má velmi dobrou úroveň. Je napsána přehledně a srozumitelně. Autorka používá odpovídající odbornou terminologii. Lze vytknout jen zcela výjimečné a nepodstatné nepřesnosti / např. na str. 20 výraz „zřiká odpovědnosti za vady“, na str. 21 ztotožnění smlouvy s obchodněprávním vztahem a opomenutí § 261 odst. 2 Obch. zák./.

Stylistická úroveň práce je velmi dobrá.

Práce jako celek představuje velmi dobré zpracování zvoleného tématu, a to jak hlediska věcného, tak i formálního. Autorka prokazuje nejen velké zaujetí problematikou, kterou se zabývá, ale také skutečně hluboké znalosti praxe uzavírání a realizace leasingové smlouvy. Osvědčuje dobrou práci s právními předpisy a tvůrčí využívání odborné literatury i

judikatury. Dokáže se nad problémy zamýšlet a zaujímat vlastní názory, i když některé by vyžadovaly další promyšlení a mohou být sporné.

Z dílčích připomínek a námětů pro ústní obhajobu považuji za vhodné uvést:

1/ Při úvaze o možnosti výhrady jednostranné změny obchodních podmínek dávám k posouzení, zda není možné souhlas s obchodními podmínkami považovat za souhlas s uvedenou výhradou /str.18/.

2/ Autorka by měla odůvodnit proč považuje ustanovení § 483 odst. 3 Obch.zák. za dispozitivní, když je toto ustanovení uvedeno v § 263 odst. 1 Obch.zák. jako ustanovení, od kterého se nelze dohodou stran odchýlit ani je vyloučit.

3/ V souvislosti se změnou v subjektech leasingové smlouvy na základě postoupení pohledávky /str.38/ by měla autorka zaujmout stanovisko k možnosti, aby leasingový příjemce postoupil svoji pohledávku na užívání předmětu leasingu za podmínek leasingové smlouvy.

4/ Na str.64 a následujících autorka věnuje poměrně podrobnou pozornost řešení výskytu vad předmětu leasingu a svoje úvahy na str.71 uzavírá návrhy de lege ferenda. Bylo by vhodné, aby je rozvedla a podrobněji odůvodnila.

Celkově hodnotím posuzovanou rigorózní práci jako plně vyhovující všem stanoveným požadavkům a způsobilou ústní obhajoby, ke které ji bez výhrad doporučuji.

V Praze dne 29.září 2009

Doc.JUDr.Stanislav Plíva, CSc.
konzultant